

Bruselj, 1.2.2017
COM(2017) 57 final

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Poročilo o napredku na področju energije iz obnovljivih virov

UVOD

Obnovljivi viri energije so v središču prednostnih nalog energetske unije. Direktiva o energiji iz obnovljivih virov¹ je bila in bo še naprej osrednji element politike energetske unije in ključni dejavnik za zagotovitev čiste energije vsem Evropejcem, da bi EU postala vodilna na svetu na področju obnovljivih virov energije, hkrati pa prispevala k petim razsežnostim energetske unije.

Prvič, obnovljivi viri energije imajo pomembno vlogo pri **energetski zanesljivosti**. Ocenjen prispevek k prihranku pri uvozu fosilnih goriv je v letu 2015 znašal 16 milijard EUR, v letu 2030 pa naj bi znašal 58 milijard EUR². Drugič, zaradi hitrega zniževanja stroškov, ki je posledica tehnološkega razvoja, zlasti v energetskem sektorju, se lahko obnovljivi viri energije postopoma še dodatno **vkjučujejo na trg**. Prenovitev direktive o obnovljivih virih energije za obdobje po letu 2020 bo skupaj s predlogi o zasnovi trga³ kot delom svežnja *Čista energija za vse Evropejce* še naprej omogočala, da bodo obnovljivi viri energije sodelovali na trgu pod enakimi pogoji kot drugi viri energije. Tretjič, obnovljivi viri energije so povezani tudi z **energijsko učinkovitostjo**. V sektorju električne energije bi lahko prehod z gorljivih fosilnih goriv na negorljive obnovljive vire energije zmanjšal porabo primarne energije⁴. Rešitve na področju obnovljivih virov energije v stavbnem sektorju lahko izboljšajo energijsko učinkovitost stavb na stroškovno učinkovit način. Četrto, obnovljivi viri energije so tudi ključni dejavnik za **razogljičenje** energetskega sistema Unije. Leta 2015 so obnovljivi viri energije prispevali k preprečitvi emisij toplogrednih plinov (GHG) v bruto obsegu, ki je enak emisijam Italije⁵. Ne nazadnje imajo obnovljivi viri energije pomembno vlogo pri prizadevanjih, da bi EU postala vodilna na področju **inovacij** v svetovnem merilu. S 30 % svetovnih patentov na področju obnovljivih virov energije EU utira pot na tem področju in si prizadeva zagotoviti prednost raziskavam in inovacijam za nadaljnje spodbujanje energijskega prehoda⁶.

Poleg tega prednosti obnovljivih virov energije precej presegajo navedeno. Energija iz obnovljivih virov je vir gospodarske rasti in delovnih mest za Evropejce⁷. Prispeva tudi k zmanjšanju onesnaženosti zraka in pomaga državam v razvoju doseči cenovno dostopno in čisto energijo.

Leta 2014 so bile EU in velika večina držav članic na dobri poti, da dosežejo svoje zavezujoče cilje za leto 2020. Najhitrejši napredek je bil dosežen v sektorju električne energije, največji absolutni prispevek pa še naprej zagotavlja sektor ogrevanja in hlajenja. Na področju prometa je bil napredek doslej najpočasnejši. Obstoj velikega neizkoriščenega potenciala v sektorju ogrevanja in hlajenja ter prometnem sektorju zahteva nadaljnje ukrepanje, kot je navedeno v predlogu za prenovitev direktive o energiji iz obnovljivih virov za obdobje po letu 2020, v okviru svežnja *Čista energija za vse Evropejce*, ki je bil predstavljen novembra 2016. Ta sveženj potrjuje zavezo Evropske komisije, da **Evropsko unijo popelje na prvo mesto na**

¹ Direktiva 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, UL L 140, 5.6.2009.

² V primerjavi z izhodiščnim stanjem leta 2005, vir: Öko-Institut, Study on Technical Assistance in Realisation of the 2016 Report on Renewable Energy, ki je na voljo na spletni strani: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>

³ Kot del svežnja „Čista energija za vse Evropejce“, objavljenega 30. novembra 2016.

⁴ Ob upoštevanju faktorja primarne energije 2,5 bi lahko 1 enota obnovljivega vira energije nadomestila 2,5 enote električne energije iz fosilnih goriv.

⁵ 436 Mt ekvivalenta CO₂ v primerjavi z izhodiščnim stanjem leta 2005. Vir: Evropska energetska agencija (EEA).

⁶ Glejte Sporočilo Komisije „Pospeševanje inovativnosti na področju čiste energije“ COM(2016) 763.

⁷ Leta 2014 je bilo v tem sektorju zaposlenih več kot milijon oseb, skupni promet pa je dosegel približno 144 milijard EUR (Poročilo EurObserv'ER).

svetu na področju obnovljivih virov energije in zagotovi pošten dogovor za odjemalce energije.

V skladu z zahtevami iz direktive o energiji iz obnovljivih virov to poročilo zagotavlja celovit pregled uporabe energije iz obnovljivih virov v EU. Vključuje tudi oceno upravnih ovir, pa tudi trajnosti biogoriv. Če ni navedeno drugače, podatki za leta od 2004 do 2014 temeljijo na deležih Eurostata, podatki za leto 2015 pa na zgodnjih ocenah⁸. Splošni napredek je ocenjen glede na usmeritve iz Priloge I k direktivi o energiji iz obnovljivih virov, medtem ko so posamezne sektorske in tehnološke ocene pripravljene glede na usmeritve iz nacionalnih akcijskih načrtov za energijo iz obnovljivih virov držav članic (NREAP)⁹. Napovedi za leto 2020 temeljijo na referenčnem scenariju PRIMES za leto 2016¹⁰.

⁸ Ocene za leto 2015. Vir: Öko-Institut, Study on Technical Assistance in Realisation of the 2016 Report on Renewable Energy, ki je na voljo na spletni strani: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>.

⁹ Zbirne usmeritve na ravni EU so namenjene za ponazoritev in nimajo pravne vrednosti.

¹⁰ Podrobni opis je na voljo na spletnem naslovu:
https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/20160713%20draft_publication_REF2016_v13.pdf.

1. NAPREDEK PRI UPORABI ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

a. Napredek pri uporabi energije iz obnovljivih virov v EU-28

V letu 2014 je delež obnovljivih virov energije (delež OVE) dosegel 16 % bruto končne porabe energije. Povprečni delež obnovljivih virov energije v EU-28 je v obdobju 2013/2014 znašal 15,5 %, kar je precej več od okvirne usmeritve (2013/2014), ki je za EU-28 znašala 12,1 %¹¹. Deleži obnovljivih virov energije v letu 2015 so ocenjeni na približno 16,4 % bruto končne porabe energije, okvirna usmeritev za obdobje 2015/2016 pa znaša 13,8 %. Ker pa bo krivulja rasti v prihodnjih letih postala bolj strma, bo treba okrepiti prizadevanja za ohranitev usmeritve, kot prikazuje Slika 1.

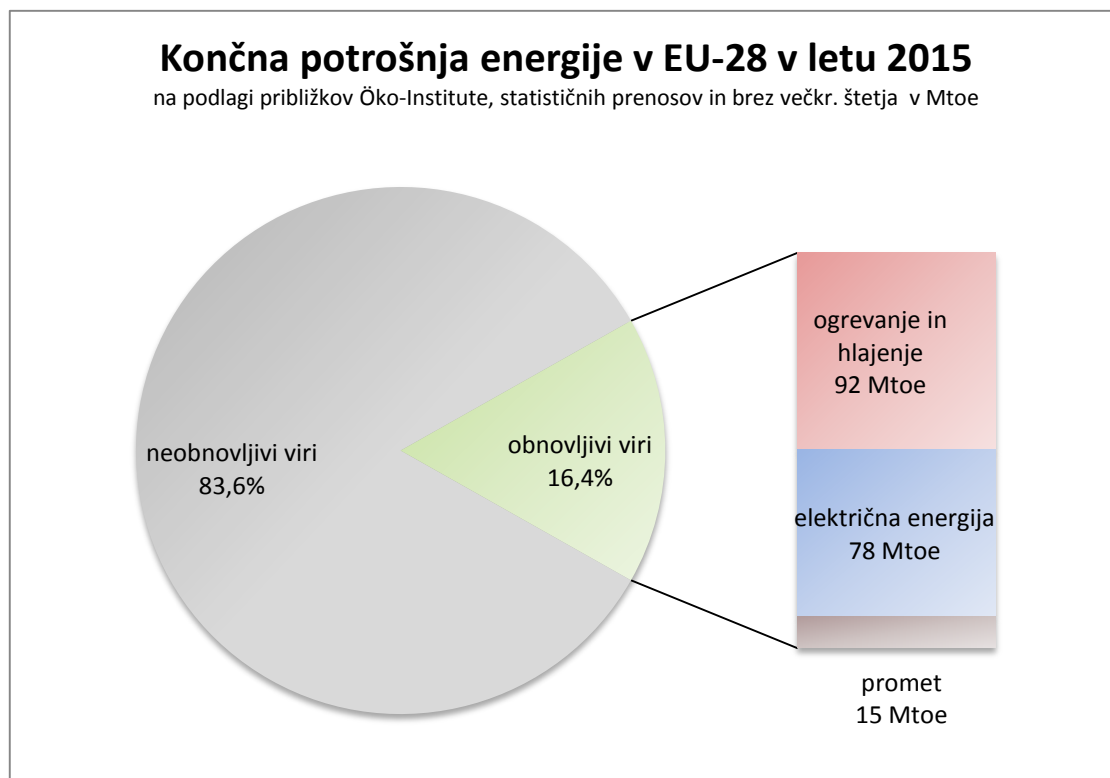

Slika 1: Deleži energije iz obnovljivih virov v EU v primerjavi z usmeritvami iz direktive o energiji iz obnovljivih virov (RED) in usmeritvami iz nacionalnih akcijskih načrtov za energijo iz obnovljivih virov (NREAP) (na podlagi podatkov Eurostata, Öko-Institut)

Kot prikazuje Slika 2, je **ogrevanje in hlajenje** najmočnejši sektor v smislu absolutnega obsega uporabe energije iz obnovljivih virov. Najvišji delež obnovljivih virov energije in največja rast pa sta zabeležena v sektorju električne energije, kjer se je delež energije iz obnovljivih virov med letoma 2004 in 2014 povečeval po 1,4 odstotne točke na leto. Delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja se je v istem obdobju povečeval po 0,8 odstotne točke na leto, v prometnem sektorju pa je bila rast najpočasnejša, v povprečju po 0,5 odstotne točke na leto.

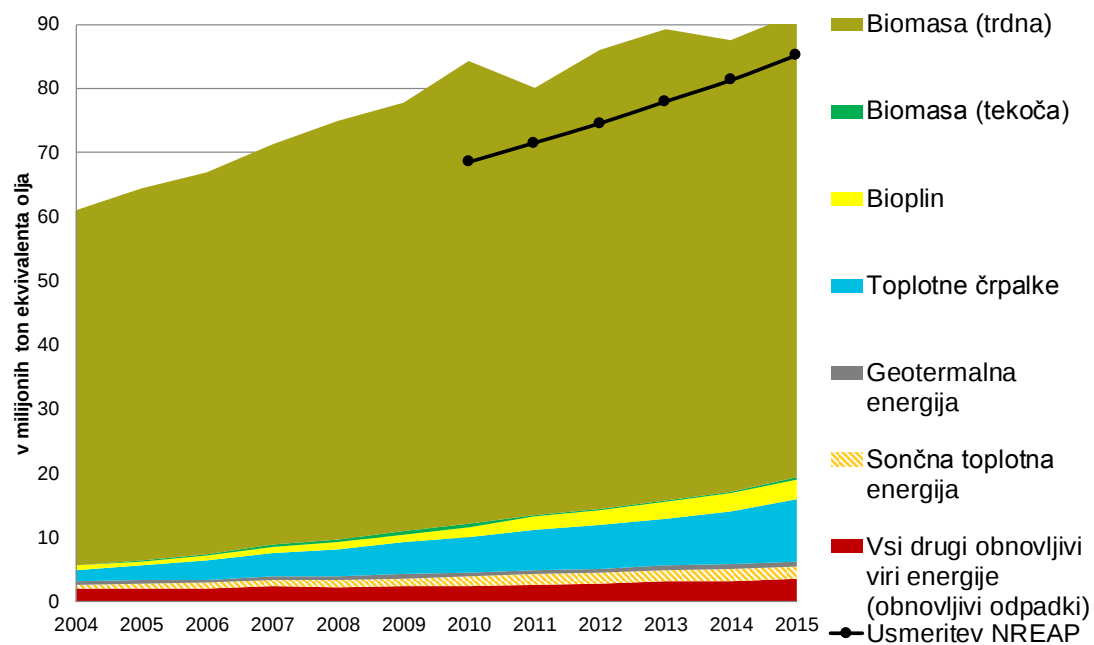
¹¹

V Prilogi I k direktivi o obnovljivih virih energije je določena formula za izračun okvirne usmeritve za dve leti kot povprečje za vsako državo članico. Iz formule se lahko izpelje okvirna usmeritev za EU-28 kot celoto. Vendar je ta ekstrapolacija namenjena le za ponazoritev in nima pravne vrednosti, kar pomeni, da v okviru direktive o energiji iz obnovljivih virov ni okvirne usmeritve na področju energije iz obnovljivih virov za celotno EU.

Slika 2: Končna poraba energije v EU-28 v letu 2015 (vir: Öko-Institut)

i. Ogrevanje in hlajenje

Slika 3: Proizvodnja energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje v EU-28 po virih (vir: EUROSTAT, Öko-Institut)

Z ocenjenim 18,1-odstotnim deležem energije iz obnovljivih virov v letu 2015 EU kot celota na področju ogrevanja in hlajenja presega skupno usmeritev iz NREAP¹². Kot prikazuje Slika 3, **trdna biomasa** še naprej prispeva daleč največji delež (82 %) k proizvodnji toplotne energije iz obnovljivih virov (72 Mtoe).

Proizvodnja s **toplotnimi črpalkami** se je enakomerno povečevala, in sicer z 1,8 Mtoe v letu 2004 na 9,7 Mtoe v letu 2015, kar presega okvirne usmeritve iz NREAP (7,3 Mtoe). Vodilna država na področju uporabe toplotnih črpalk je Italija, pri čemer se večina toplotnih črpalk uporablja predvsem za hlajenje. Čeprav se trg toplotnih črpalk v EU od leta 2013 upočasnjuje, pa obstajajo možnosti za povečanje v prihodnjih letih¹³.

Uporaba **obnovljivih odpadkov**¹⁴ je v letu 2015 znašala 3,4 Mtoe. Medtem ko je bil leta 2004 delež **bioplina** pri ogrevanju in hlajenju zanemarljiv (0,7 Mtoe), je v letu 2015 s 3,2 Mtoe presegel predvidene vrednosti.

Proizvodnja **sončne toplotne energije** z 2,0 Mtoe v letu 2015 ni dosegla napovedi iz nacionalnih akcijskih načrtov za energijo iz obnovljivih virov (3 Mtoe). V letu 2015 so bile letne nameščene zmogljivosti pod ravno nameščenih zmogljivosti leta 2006, na kar so vplivale tople zime in nizke cene fosilnih goriv, pa tudi konkurenca drugih tehnologij s področja obnovljivih virov energije, na primer toplotnih črpalk ali sončne fotovoltaike.

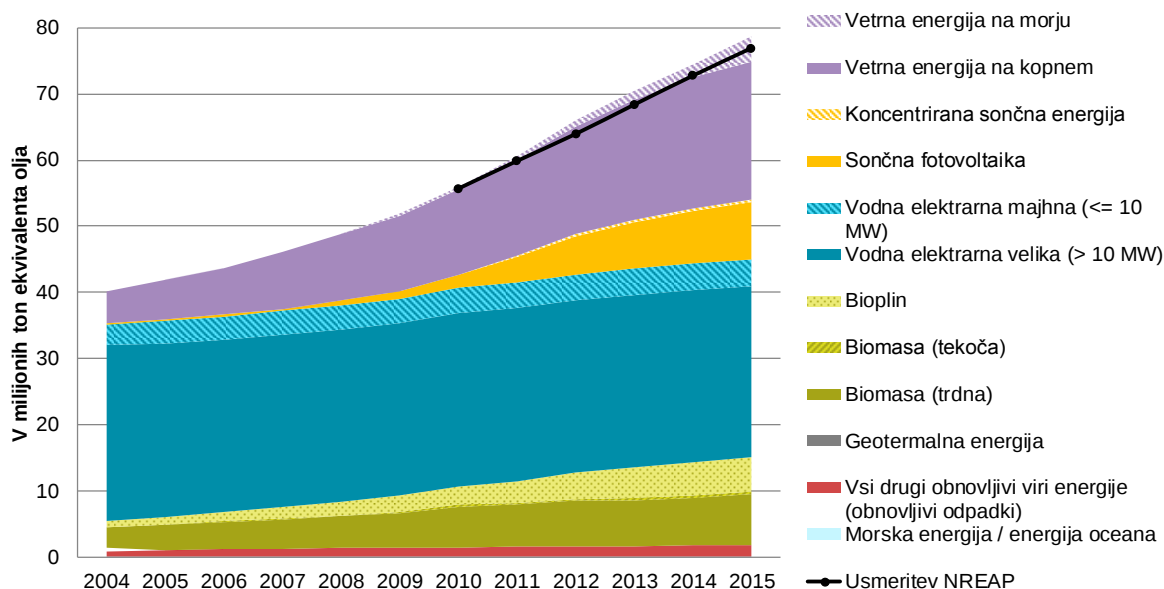
Z izhodno močjo, ki je ocenjena na približno 0,7 Mtoe v letu 2015, je uporaba **geotermalnih virov** pod pričakovano usmeritvijo iz NREAP. Zaradi velikih naravnih potencialov so tri države (Italija, Francija in Madžarska) vodilne v evropski proizvodnji energije iz geotermalnih virov. Počasno uvajanje te tehnologije je predvsem posledica zelo visokih kapitalskih izdatkov.

ii. *Električna energija*

¹² Vsi NREAP skupaj predstavljajo v letih 2014 in 2015 predvideni delež 15,0 % oziroma 16 %.

¹³ Na podlagi scenarija PRIMES EUCO30.

¹⁴ Po oceni Eurostata v okviru „obnovljivih trdnih komunalnih odpadkov“.

Slika 4: Proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v EU-28 po virih (vir: EUROSTAT, Öko-Institut)

S približno 28,3 % električne energije iz obnovljivih virov v letu 2015 EU precej presega skupno usmeritev iz NREAP glede deleža obnovljivih virov v električni energiji.

Nacionalni programi podpore so v Uniji precej različni in so bili predmet številnih sprememb¹⁵. Predlog za prenovitev te direktive vsebuje več določb, ki so namenjene povečanju zaupanja vlagateljev z zagotovitvijo bolj evropskega in tržnega pristopa ter preprečevanjem retroaktivnih sprememb, ki ogrožajo ekonomiko podprtih projektov.

Vodna energija še vedno ustvarja največji delež električne energije iz obnovljivih virov, vendar se je njen delež zmanjšal s 74 % v letu 2004 na 38 % v letu 2015. Leta 2015 je bila EU-28 usklajena s skupno načrtovano usmeritvijo iz NREAP. Okrog 70 % celotne vodne energije v EU-28 je na Švedskem, v Franciji, Italiji, Avstriji in Španiji.

Uporaba **vetrne energije** se je v obdobju 2004–2015 povečala za več kot štirikrat in trenutno predstavlja približno tretjino električne energije iz obnovljivih virov. Uporaba vetrne energije na kopnem je v vseh letih precej blizu pričakovane usmeritve. Največ vetrne energije prispevata Nemčija in Španija. Glede vetrne energije na morju je ocenjeno tudi, da štiri države (Švedska, Nemčija, Združeno kraljestvo in Danska) presegajo predvideno usmeritev za leto 2015. Vendar je na ravni EU energija iz vetrnih elektrarn na morju pokazala počasnejši napredek od pričakovanega, saj je odstopanje od usmeritve iz NREAP v letu 2015 znašalo – 12 %, predvsem zaradi visokih začetnih stroškov (ki se zdaj znatno zmanjšujejo) in težav pri povezavah z omrežjem. Kljub temu se je razvoj v zadnjih letih močno pospešil.

Fotovoltaična sončna energija (sončna PV) se je hitro povečala in v letu 2015 obsegala 12 % vse električne energije iz obnovljivih virov. Njena uporaba je leta 2013 prvič presegla uporabo trdne biomase. Leta 2015 je bilo 38 % električne energije iz sončne PV v EU-28 proizvedenih v Nemčiji, Italiji in Španiji. Znatno povečanje električne energije iz sončne PV je temeljilo na hitrem tehnološkem napredku, zniževanju stroškov in razmeroma kratkem času

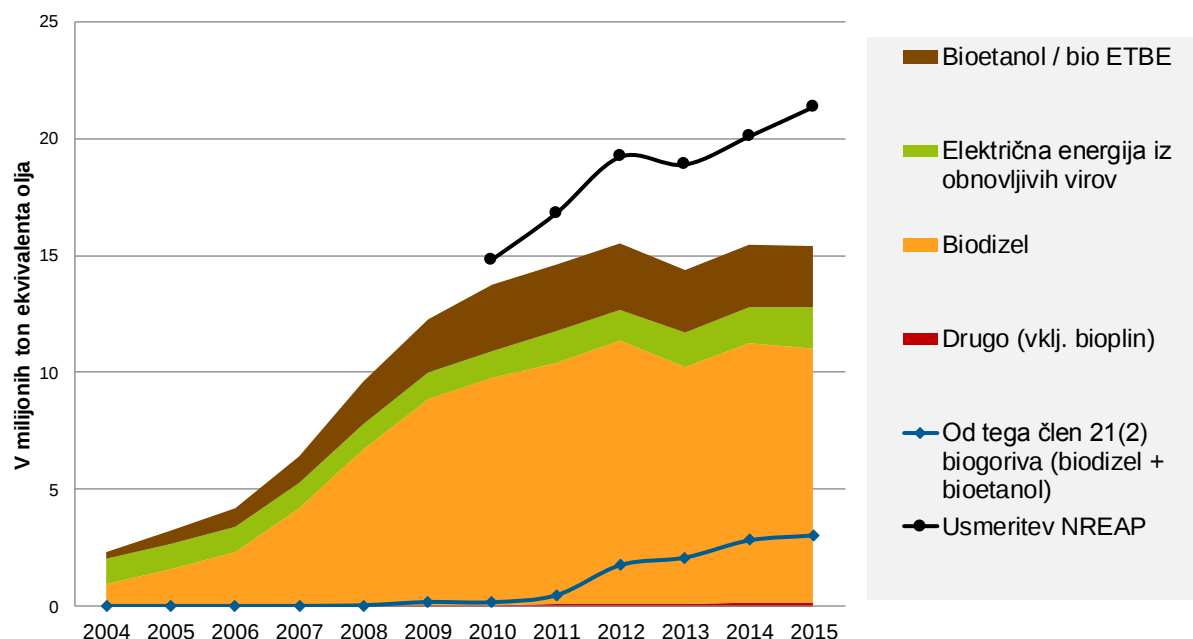
¹⁵

Za nacionalne programe podpore, ki jih izvajajo države članice, veljajo pravila o državni pomoči, kot je določeno v smernicah o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020.

razvoja projektov. To ni omogočilo le hitrega in stroškovno učinkovitega razvoja, temveč je prispevalo tudi k umestitvi odjemalca v središče energetskega prehoda. Ta cilj v zvezi s krepitvijo vloge odjemalcev je bil potrjen s predlogom za prenovitev direktive o energiji iz obnovljivih virov in predlogi o zasnovi trga. Na področju regionalnega sodelovanja sta julija 2016 Danska in Nemčija podpisali sporazum o sodelovanju pri medsebojnem odprtju dražb za naprave sončne PV. Ta sporazum je korak v smeri odprtja programov podpore čezmejnemu sodelovanju, ki se predlaga v prenovitvi direktive o energiji iz obnovljivih virov.

Proizvodnja električne energije iz **biomase** se je na ravni EU-28 povečala s približno 9 Mtoe v letu 2010 na 13 Mtoe v letu 2015. Vendar ta tehnologija ni dosegla ravni, načrtovane za navedeno leto. Skupna poraba **bioplina in tekočih biogoriv**, ki je bila v letu 2004 na zanemarljivi ravni, je v letu 2015 dosegla 7 % električne energije iz obnovljivih virov. Poraba bioplina je naraščala hitreje od pričakovane, zlasti v Nemčiji in Italiji.

iii. Promet

Slika 5: Energija iz obnovljivih virov v prometu v EU-28 po virih (vir: EUROSTAT, Öko-Institut)

Promet je s 6-odstotnim deležem energije iz obnovljivih virov leta 2015 edini sektor, ki je trenutno pod skupnimi usmeritvami iz NREAP na ravni EU¹⁶. To potrjuje dokaj počasen napredek proti obveznemu cilju 10 % v prometu, ki je posledica različnih težav, vključno z razmeroma visokimi stroški zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in regulativno negotovostjo¹⁷. Energija iz obnovljivih virov v tem sektorju izvira večinoma iz biogoriv (88 %), pri čemer je vloga električne energije v tej fazi bolj omejena.

Biodizel je glavno biogorivo, ki se uporablja za promet v EU, kar znaša 79 % skupne porabe biogoriv v letu 2015. Kljub temu vodilnemu položaju pa biodizel ni dosegel pričakovane porabe, predvidene v usmeritvah iz NREAP za leto 2015 (10,9 Mtoe namesto 14,4 Mtoe). Glavni porabniki biodizla so Francija, Nemčija in Italija.

Bioetanol prispeva drugi največji delež energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju in predstavlja 20 % biogoriv. Vendar njegova uporaba v letu 2015 niti zdaleč ni dosegla pričakovane ravni iz NREAP (2,6 Mtoe namesto 4,9 Mtoe). Glavni porabniki v letu 2015 so Nemčija, Združeno kraljestvo in Francija, sledijo jim Španija, Švedska, Poljska in Nizozemska.

Električna energija iz obnovljivih virov je h končni bruto porabi energije v prometu leta 2015 prispevala 1,7 Mtoe¹⁸, kar je 13 % manj od pričakovane zbirne usmeritve iz NREAP.

¹⁶ Vključno z večkratnim štetjem.

¹⁷ Nanjo so vplivale razprave o pravnem okviru za biogoriva, proizvedena iz poljščin, pridelanih na kmetijskih zemljiščih, in za posredne spremembe rabe zemljišč (ILUC).

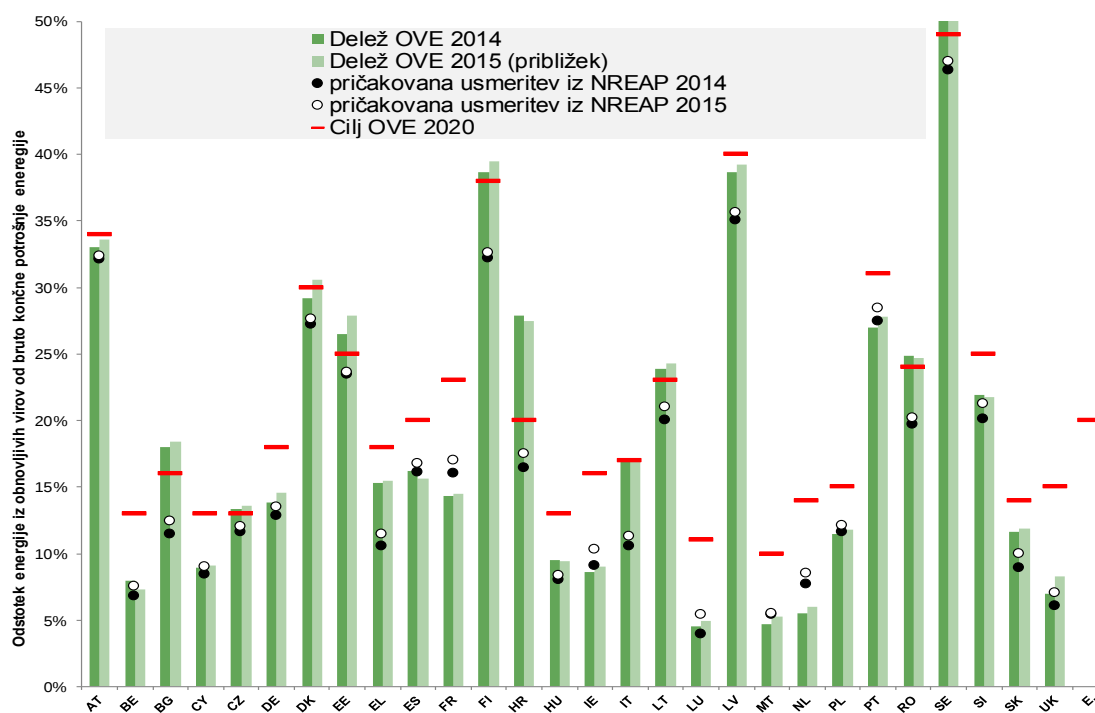
¹⁸ Brez multiplikatorjev.

Drugi obnovljivi viri energije (vključno z bioplinom) v prometnem sektorju na ravni EU-28 nimajo pomembne vloge, vendar se uporabljajo v nekaterih državah članicah (npr. na Švedskem in Finskem).

Delež **biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, lesne celuloze in neživilske celuloze**¹⁹ se je v mešanici biogoriv v EU²⁰ povečal z 1 % v letu 2009 na 23 % v letu 2015²¹, v največji meri s pomočjo Švedske, Združenega kraljestva in Nemčije. Na ravni EU so ta biogoriva s približno 3 Mtoe leta 2015 za trikrat presegla načrtovano usmeritev, predvsem zaradi uporabe rabljenega olja za kuhanje.

b. Podrobna ocena po državah članicah in napovedi

Vse države razen ene (Nizozemska²²) so v obdobju 2013/2014 zabeležile povprečne deleže energije iz obnovljivih virov, ki so bili enaki ustreznim okvirnim usmeritvam iz direktive o obnovljivih virih ali višji od njih. Ocene za leto 2015 kažejo, da je 25 držav članic v letu 2015 že preseglo svoje okvirne usmeritve iz direktive o energiji iz obnovljivih virov za obdobje 2015/2016. V treh državah članicah (Nizozemska, Francija in Luksemburg) so bili leta 2015 ocenjeni deleži obnovljivih virov energije pod njihovimi okvirnimi usmeritvami iz direktive o obnovljivih virih za obdobje 2015/2016 (glejte Sliko 6).

Slika 6: Trenutni napredek držav članic pri doseganju okvirnih ciljev iz direktive o energiji iz obnovljivih virov za obdobje 2013/2014 in 2015/2016. (vir: Öko-Institut, EUROSTAT)

¹⁹ Prejšnji člen 21(2) Direktive 2009/28/ES.

²⁰ Skladna biogoriva na podlagi ocene doseganja cilja glede energije iz obnovljivih virov.

²¹ V ktoe, brez večkratnega štetja.

²² To je Komisijo spodbudilo k sprejetju novih ukrepov za ponovno doseganje usmeritve in zagotavljanje skladnosti z njenimi cilji.

Referenčni scenarij PRIMES za leto 2016 predvideva, da bodo EU kot celota in večina držav članic sprejele zadostne ukrepe za doseganje svojih ciljev do leta 2020. Države članice, za katere se zdaj ocenjuje, da ne bodo dosegle svojih zavezujočih nacionalnih ciljev glede obnovljivih virov energije do leta 2020,²³ bodo lahko uporabile mehanizme sodelovanja. Preglednica 1 povzema preteklo, sedanjo in pričakovano uporabo obnovljivih virov energije na ravni držav članic, vključno s trenutno usmeritvijo v prometnem sektorju v primerjavi z 10-odstotnim posebnim ciljem.

²³ Irska, Luksemburg, Nizozemska in Združeno kraljestvo. Vendar je v Združenem kraljestvu pričakovana vrzel zelo majhna (približno 0,2 %). Madžarska z vrzeljo manj kot 0,01 % tukaj ni vključena.

Država članica	Vsi OVE								Prevoz (z večkrat. štetjem)	
	Delež OVE 2013	Povprečni delež OVE 2013/2014	Okvirna usmeritev RED (2013/2014)	Delež OVE 2014	Delež OVE 2015 (približek)	Okvirna usmeritev RED (2015/2016)	Načrtovani delež OVE 2020 (Ref. PRIMES 2016)	Cilj OVE za 2020	Deleži OVE-T 2014	Deleži OVE-T 2015 (pribl.)
	% končne potrošnje								% končne potrošnje	
AT	32,3%	32,7%	26,5%	33,1%	33,6%	28,1%	35,2%	34,0%	8,9%	8,3%
BE	7,5%	7,8%	5,4%	8,0%	7,3%	7,1%	13,9%	13,0%	4,9%	3,3%
BG	19,0%	18,5%	11,4%	18,0%	18,4%	12,4%	20,9%	16,0%	5,3%	5,3%
CY	8,1%	8,5%	5,9%	9,0%	9,1%	7,4%	14,8%	13,0%	2,7%	2,2%
CZ	12,4%	12,9%	8,2%	13,4%	13,6%	9,2%	13,5%	13,0%	6,1%	6,0%
DE	12,4%	13,1%	9,5%	13,8%	14,5%	11,3%	18,5%	18,0%	6,6%	6,4%
DK	27,3%	28,2%	20,9%	29,2%	30,6%	22,9%	33,8%	30,0%	5,8%	5,3%
EE	25,6%	26,0%	20,1%	26,5%	27,9%	21,2%	25,7%	25,0%	0,2%	0,2%
EL	15,0%	15,2%	10,2%	15,3%	15,5%	11,9%	18,4%	18,0%	1,4%	1,4%
ES	15,3%	15,8%	12,1%	16,2%	15,6%	13,8%	20,9%	20,0%	0,5%	0,5%
FR	14,0%	14,2%	14,1%	14,3%	14,5%	16,0%	23,5%	23,0%	7,8%	7,8%
FI	36,7%	37,7%	31,4%	38,7%	39,5%	32,8%	42,4%	38,0%	21,6%	22,0%
HR	28,1%	28,0%	14,8%	27,9%	27,5%	15,9%	21,1%	20,0%	2,1%	2,1%
HU	9,5%	9,5%	6,9%	9,5%	9,4%	8,2%	13,0%	13,0%	6,9%	6,7%
IE	7,7%	8,2%	7,0%	8,6%	9,0%	8,9%	15,5%	16,0%	5,2%	5,9%
IT	16,7%	16,9%	8,7%	17,1%	17,1%	10,5%	19,8%	17,0%	4,5%	4,7%
LT	23,0%	23,4%	17,4%	23,9%	24,3%	18,6%	24,0%	23,0%	4,2%	4,3%
LU	3,6%	4,1%	3,9%	4,5%	5,0%	5,4%	8,3%	11,0%	5,2%	5,9%
LV	37,1%	37,9%	34,8%	38,7%	39,2%	35,9%	40,3%	40,0%	3,2%	3,3%
MT	3,7%	4,2%	3,0%	4,7%	5,3%	4,5%	11,8%	10,0%	4,7%	5,0%
NL	4,8%	5,2%	5,9%	5,5%	6,0%	7,6%	13,0%	14,0%	5,7%	5,6%
PL	11,3%	11,4%	9,5%	11,4%	11,8%	10,7%	15,1%	15,0%	5,7%	5,9%
PT	25,7%	26,3%	23,7%	27,0%	27,8%	25,2%	33,4%	31,0%	3,4%	6,7%
RO	23,9%	24,4%	19,7%	24,9%	24,7%	20,6%	26,0%	24,0%	3,8%	3,9%
SE	52,0%	52,3%	42,6%	52,6%	54,1%	43,9%	56,2%	49,0%	19,2%	24,2%
SI	22,5%	22,2%	18,7%	21,9%	21,8%	20,1%	25,0%	25,0%	2,6%	2,6%
SK	10,1%	10,9%	8,9%	11,6%	11,9%	10,0%	14,3%	14,0%	6,9%	6,5%
UK	5,6%	6,3%	5,4%	7,0%	8,2%	7,5%	14,8%	15,0%	4,9%	4,2%
EU-28	15,0%	15,5%	12,1%	16,0%	16,4%	13,8%	21,0%	20,0%	5,9%	6,0%

Vir: Direktiva 2009/28/ES; DELEŽI Eurostat 2014; EEA pribl. OVE (2015); PRIMES (2020, 2025, 2030)

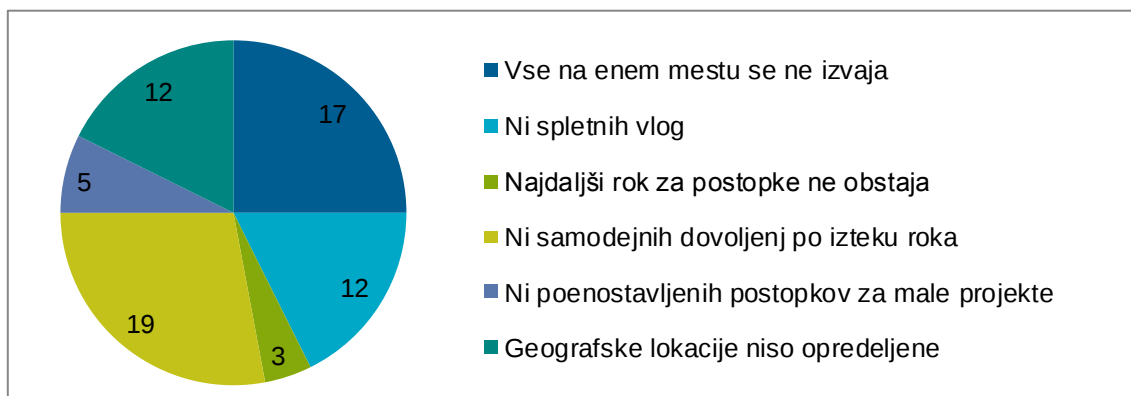
Preglednica 1: Pregled napredka držav članic pri doseganju ciljev glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020 (vir: Öko-Institut, EUROSTAT)

2. PREGLED UPRAVNIH POSTOPKOV

Upravne ovire povzročajo dodatne stroške razvoja, ki izvirajo iz negotovosti, kar z višjimi kapitalnimi stroški zlasti vpliva na projekte s področja obnovljivih virov energije v primerjavi s projekti s področja konvencionalnih virov energije. Takšne ovire lahko povzročijo zamude pri izvajanju ali celo preprečijo izvedbo projektov. Ob hitrem zmanjševanju stroškov tehnologije upravni postopki sorazmerno povečujejo svojo težo v celotnih stroških projektov na področju obnovljivih virov energije²⁴. Direktiva o energiji iz obnovljivih virov zahteva, da so postopki držav članic za pridobitev dovoljenja za projekte s področja obnovljivih virov energije sorazmerni in potrebni. Vključuje tudi obveznost držav članic, da v svojem prvem poročilu o napredku navedejo, ali nameravajo (i) ustanoviti enoten upravni organ za obravnavo vlog za obrate za energijo iz obnovljivih virov; (ii) zagotoviti samodejno odobritev vlog za dovoljenja, če organ za izdajo dovoljenj ne odgovori v določenem roku; (iii) navesti geografske lokacije, ki so primerne za izkoriščanje energije iz obnovljivih virov.

Države članice so od začetka veljavnosti direktive o energiji iz obnovljivih virov dosegle napredek pri zmanjšanju upravnega bremena. Večina držav je določila najdaljše možne roke za postopke izdaje dovoljenj in tudi poenostavljene postopke za male projekte, večina je opredelila tudi geografska območja za projekte na področju obnovljivih virov energije. Poleg tega vedno več držav članic nudi razvijalcem projektov možnost predložitve spletnih vlog. Vendar, kot prikazuje Slika 7, ovire ostajajo, npr. pri storitvah „vse na enem mestu“ ali samodejni izdaji dovoljenj po izteku roka.

V letu 2014 je bilo stanje v zvezi z izvajanjem sistema „vse na enem mestu“ v primerjavi z letom 2012 skoraj nespremenjeno. Ta ukrep je sprejelo le nekaj držav, kot so Francija, Belgija in Luksemburg. Do rahlega izboljšanja je prišlo tudi na področju spletnih vlog, ki sta jih začeli izvajati Avstrija in Bolgarija. Tudi uporaba skrajnih rokov se je razširila na skoraj vse države članice. Vendar pa se je število držav članic, ki uporabljajo poenostavljene postopke za male projekte, zmanjšalo. Preglednica 2 vsebuje celovit pregled poenostavljenih postopkov na ravni držav članic.

Slika 7: Upravne ovire v EU v letu 2014 (število držav članic) (vir: Öko-Institut)

²⁴

Ovrednotenje direktive o energiji iz obnovljivih virov v okviru programa Refit, SWD(2016) 416 final.

	Vse na enem mestu	Spletne vloge	Najdaljši rok za postopke	Samodejno dovoljenje po izteku roka	Poenostavljeni postopki za majhne proizvajalce	Opredelitev geografskih lokacij
Avstrija	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja
Belgija	obstaja	delno obstaja	obstaja	ni podatka	obstaja	delno obstaja
Bolgarija	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja
Ciper	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Češka republika	ne obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Nemčija	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja
Danska	delno obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja
Estonija	ne obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	ne obstaja
Grčija	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Španija	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja
Finska	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Francija	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Madžarska	ne obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Hrvaška	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ni podatka	obstaja	delno obstaja
Irska	ne obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Italija	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja
Litva	ne obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	ni podatka
Luksemburg	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	ni podatka	obstaja
Latvija	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja
Malta	obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Nizozemska	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja
Poljska	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja
Portugalska	ne obstaja	obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	obstaja
Romunija	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja
Slovenija	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja	ne obstaja
Slovaška	ne obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja
Švedska	obstaja	obstaja	obstaja	obstaja	ni podatka	obstaja
Združeno kraljestvo	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja	obstaja	ne obstaja

Preglednica 2: Stanje na področju poenostavljenih upravnih postopkov v državah članicah EU v letu 2014 (vir: Öko-Institut)

3. OCENA TRAJNOSTI BIOGORIV V EU

a. Emisije toplogrednih plinov

Države članice so poročale o neto prihrankih pri emisijah toplogrednih plinov, ki izhajajo iz uporabe energije iz obnovljivih virov v prometu, v obsegu približno 35 Mt ekvivalenta CO₂ za leto 2014. Večina teh prihrankov izvira iz uporabe biogoriv, z majhno, vendar naraščajočo vlogo električne energije iz obnovljivih virov. Ti prihranki zajemajo le neposredne emisije in ne vključujejo emisij zaradi posrednih sprememb rabe zemljišč (ILUC).

Emisije zaradi posredne spremembe rabe zemljišč, povezane z biogorivi, porabljenimi v EU, po ocenah znašajo 23 Mt ekvivalenta CO₂, kar pomeni neto prihranek v višini 12 Mt ekvivalenta CO₂²⁵. Ob uporabi ustreznega občutljivega območja iz Priloge VIII k direktivi o obnovljivih virih energije bi emisije zaradi posrednih sprememb rabe zemljišč znašale med 14 in 28 Mt ekvivalenta CO₂, kar ustreza neto prihrankom med 7 in 21 Mt ekvivalenta CO₂.

Nedavno modeliranje²⁶ vplivov posrednih sprememb rabe zemljišč za posamezne surovine za biogoriva potrjuje, da so lahko emisije zaradi posrednih sprememb rabe zemljišč veliko višje za biogoriva, proizvedena iz rastlinskih olj, v primerjavi z biogorivi, proizvedenimi iz škroba ali sladkorja. Napredna biogoriva iz neživilskih poljščin imajo na splošno zelo nizke emisije ali nimajo emisij zaradi posrednih sprememb rabe zemljišč.

b. Trgovina in glavne države dobaviteljice

V letu 2014 je bilo uvoženih okrog 10 % bioetanola in okrog 26 % biodizla, porabljenega v EU. Glavne države izvoznice so bile Malezija za biodizel ter Gvatemala, Bolivija, Pakistan, Rusija, Peru za bioetanol²⁷. Tri od teh držav²⁸ sodelujejo v posebnem spodbujevalnem režimu EU za trajnostni razvoj in dobro upravljanje („GSP +“). Prvo poročilo o splošni shemi preferencialov za obdobje 2014-2015²⁹ vsebuje analizo razmer na področju človekovih pravic in pravic delavcev, varstva okolja in dobrega upravljanja v teh državah. Leta 2015 se je uvoz bioetanola in biodizla zmanjšal, pri čemer se je najbolj zmanjšal uvoz etanola iz držav GSP +.

Podatki o razčlenjenosti po surovinah za proizvodnjo bioetanola in biodizla, porabljenega v EU, se razlikujejo glede na vir informacij³⁰. Vendar vsi razpoložljivi viri potrjujejo, da se etanol EU večinoma proizvaja iz pšenice, koruze in sladkorne pese in da je bilo leta 2014 več kot 50 % biodizla, porabljenega v EU, proizvedenega iz repičnih semen, medtem ko se je uporaba odpadnih olj in masti, pa tudi palmovega olja od leta 2010 znatno povečala³¹. V skladu s podatki industrije je bilo več kot 60 % biodizla in več kot 90 % bioetanola, ki se porabi v EU, proizvedenih iz surovin EU³².

²⁵ V skladu z Direktivo (EU) 2015/1513 z dne 9. septembra 2015 (t.i. direktiva o posredni spremembi rabe zemljišč) mora Komisija poročati o emisijah toplogrednih plinov za biogoriva in tudi o emisijah zaradi posredne spremembe rabe zemljišč z uporabo podatkov o surovinah iz poročil držav članic, ki jih je treba predložiti do konca leta 2017. Ker prenos Direktive (EU) 2015/1513 še ni končan in države članice še niso začele sporočati zahtevanih podatkov, je presoja Komisije temeljila na podatkih Eurostata (količine biodizla, drugih tekočih biogoriv in bioplina, ki se porabijo v EU) ter podatkih o mešanici surovin iz USDA FAS 2016 in podatkih industrije.

²⁶ Ecofys, IIASA, E4tech, 2015.

²⁷ Podatki industrije: glejte statistične podatke ePUR, objavljene 22. septembra 2016.

²⁸ Bolivija, Pakistan in Peru. Gvatemala od januarja 2016 ni več upravičenka do GSP +.

²⁹ COM(2016) 29 final, 28. januarja 2016.

³⁰ Za analizirane vire EU-28: javno dostopni podatki (industrijska združenja in USDA FAS), trgovinski podatki.

³¹ Javno dostopni podatki kažejo, da se je leta 2014 poraba odpadnih olj in masti povečala za več kot 3-krat v primerjavi z letom 2010, poraba palmovega olja pa se je v primerjavi z letom 2010 več kot podvojila.

³² Fediol, ePure, EurObserver.

EU uvaža surovine za bioetanol iz Ukrajine (koruza, pšenica), Kanade (pšenica), Rusije in Moldavije (ječmen, rž) ter Srbije (sladkorna pesa).³³ Največji izvozniki surovin za biodizel v Evropsko unijo so bili Indonezija in Malezija (palmovo olje), Brazilija in ZDA (soja)³⁴. Večina repičnega olja izvira iz EU³⁵. Surovinski potencial za napredna goriva iz obnovljivih virov je zelo velik, vendar so proizvodni objekti komercialnega obsega še vedno omejeni.

Domača in uvožena surovina (v 2014)	Masa surovine (1.000 Mt)	Delež bioetanola/ biodizla (%)
Bioetanol		
Pšenica	2.798	22%
Koruza	5.174	47%
Ječmen	541	4%
Sladkorna pesa	9.364	20%
Rž	846	6%
Celulozna biomasa	270	1%
Skupaj bioetanol	18.993	100%
Biodizel		
Repično olje	6.100	52%
Rabljeno olje za kuhanje	1.800	15%
Palmovo olje	1.580	13%
Sojino olje	890	8%
Živalske masti	920	8%
Sončnično olje	320	3%
Drugo (borovo olje, maščobne kisline)	170	1%
Skupaj biodizel	11.780	100%

Preglednica 3: Osnovne surovine za proizvodnjo bioetanola in biodizla v EU-28 v letu 2014 (vir: USDA FAS 2016)

c. Raba zemljišč in sprememba rabe zemljišč

Medtem ko so se med letoma 2000 in 2016 gozdna območja, naravna območja in umetne površine v EU povečale, se je površina travinja zmanjšala. V letu 2015 se je razmerje med travinjem in kmetijskimi zemljišči znižalo za 2,01 % glede na referenčni delež, izračunan na podlagi podatkov iz leta 2005³⁶. Izguba trajnega travinja je med letoma 2006 in 2016 znašala 3 Mha (−4,9 %) ³⁷. Medtem ko v Uniji kot celoti ni bilo mogoče ugotoviti neposredne vzročne povezave med izgubo površin travinja in povečanjem površine obdelovalnih zemljišč, ki se uporabljajo za proizvodnjo biogoriv, pa je o tem poročala ena država članica³⁸.

³³ Podatki USDA FAS, Comtrade ZN: <http://comtrade.un.org/>.

³⁴ Podatki USDA FAS, Comtrade ZN: <http://comtrade.un.org/>.

³⁵ Podatki USDA FAS in Comtrade ZN: <http://comtrade.un.org/>.

³⁶ SWD(2016) 218 final Pregled ozelenitve po enem letu.

³⁷ EU Agriculture Outlook 2016.

³⁸ Nemčija, v svojem poročilu o napredku.

Najnovejše modeliranje posrednih sprememb rabe zemljišč³⁹ kaže, da bi politika EU na področju biogoriv do leta 2020 lahko privedla do povečanja površine obdelovalnih zemljišč v EU za 1,8 Mha, v ostalem delu sveta pa za 0,6 Mha, od tega 0,1 Mha na račun gozdov. Povečanje obdelovalnih površin na svetovni ravni bi potekalo na račun travinja (−1,1 Mha), opuščenih zemljišč (−0,9 Mha) in druge naravne vegetacije (−0,4 Mha).

d. Okoljska, gospodarska in razvojna vprašanja

V EU niso bili ugotovljeni pomembni negativni učinki proizvodnje biogoriv in tekočih biogoriv na biotsko raznovrstnost, vodne vire, kakovost vode in kakovost tal⁴⁰. Vendar posredne spremembe rabe zemljišč lahko povzročijo izgubo biotske raznovrstnosti, če dodatna širitev zemljišč poteka na občutljivih območjih, kot so gozdovi in travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo.

Nevarnosti na področju **kakovosti tal** se v EU obravnavajo v okviru skupne kmetijske politike ter evropske in nacionalne okoljske zakonodaje. Do degradacije tal bi lahko prišlo v tretjih državah, če bi širitev proizvodnje biogoriva potekala na zemljiščih, ki niso primerna za uporabo v kmetijstvu. Raziskave kažejo, da ima več trgovinskih partnerjev EU s področja surovin za biogoriva (npr. Rusija, Ukrajina, Kanada, Peru in Brazilija) obdelovalna območja označena kot manj primerna za pridelavo (ne glede na končno uporabo pridelka), kar negativno vpliva na tla⁴¹.

O negativnih vplivih proizvodnje biogoriv na razpoložljivost **vode** v EU ni bilo poročil. Na področju kakovosti vode je Nemčija poročala o negativnih vplivih zaradi nitratov na območjih z intenzivno živinorejo in več kot 50 % orne zemlje, uporabljene za pridelavo koruze za bioplina, ki pa se večinoma uporablja za proizvodnjo električne energije. V tretjih državah, pri izvoznih partnerjih, ki izvažajo biogorivo v EU, ni dokazov o neposrednih povezavah med proizvodnjo biogoriv in pomanjkanjem vode.

V zvezi s **cenami živil** je treba opozoriti, da so se med letoma 2012 in 2015 cene kmetijskih proizvodov znižale. Leta 2015 je cena rastlinskih olj dosegla najnižjo vrednost po letu 2005 (v USD)⁴², medtem ko so se cene jedil na osnovi oljnih semen in pogač za krmo zvišale. Manjše povpraševanje po rastlinskih oljih za biogoriva je eden od dejavnikov, ki prispevajo k padcu cen olj/masti⁴³. Drugi dejavniki zajemajo: veliko ponudbo in zaloge žitaric, nadomeščanje obrokov z žiti in nizke cene surove nafte.

Potrošnja etanola v EU je imela zanemarljiv vpliv na cene žitaric, saj delež EU na svetovnem trgu etanola ni presegal 7 %, na svetovni trg žitaric pa vpliva predvsem povpraševanje po krmi. V prihodnosti se pričakuje največja rast porabe biogoriv v državah v razvoju, obenem pa se načrtuje, da bo večje povpraševanje po živilih in krmi za vse številnejše in bogatejše prebivalstvo večinoma zadovoljeno s povečanjem produktivnosti, z izboljšanjem donosnosti, ki bo predvidoma zagotovilo približno 80 % povečanja pridelka⁴⁴.

V zvezi s **pravico do uporabe zemljišč** najnovejša poročila o obsežnih zemljiških kupčijah potrjujejo ugotovitev iz poročila Komisije o napredku na področju energije iz obnovljivih

³⁹ GLOBIOM modelling, Valin 2016.

⁴⁰ Poročila držav članic.

⁴¹ IIASA (Soils suitability mapping, national assessments).

⁴² EU Agriculture Outlook 2016.

⁴³ FAO Food Outlook, oktober 2015.

⁴⁴ OECD-FAO (2016) Agriculture Outlook 2016–2025.

virov za leto 2015, da je bil le zelo majhen delež projektov na področju biogoriv zunaj EU razvit v zvezi s trgov EU. Številni projekti nakupa zemljišč, ki so se začeli v začetku tega tisočletja, so propadli in se niso uresničili v dejanski proizvodnji biogoriv. Zanimanje vlagateljev je bilo v obdobju 2014–2015 majhno, več kot polovica (51 %) pridobljenih zemljišč je ostala neobdelana (v podsaharski Afriki 67 %)⁴⁵. To ravnanje je težko nedvoumno pripisati biogorivom, saj lahko kmetijski pridelki končajo v prehranski verigi, kar je odvisno od cen blaga ob času žetve ali drugih dejavnikov⁴⁶. Opozoriti bi bilo treba tudi, da je Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo (FAO) s ciljem obravnave pomislekov, povezanih z vplivom na lokalne skupnosti in pravice do rabe zemljišč v državah v razvoju, leta 2012 sprejela smernice za odgovorno upravljanje zemljiške posesti, leta 2014 pa še smernice za odgovorne naložbe v kmetijstvo. V državah v razvoju sheme EU za certificiranje trajnostnega razvoja, ki vključujejo več zainteresiranih strani (npr. ISCC, RSPO RED, RSB EU RED), zajemajo tudi družbene, gospodarske in okoljske vidike trajnostnega razvoja, ki presegajo obvezna trajnostna merila EU.

⁴⁵

IMF, World Economic Outlook: subdued demand – symptoms and remedies. Oktober 2016.

⁴⁶

GRAIN report 2016.

4. SKLEPNE UGOTOVITVE

Spodbujanje energije iz obnovljivih virov je bistven del energetske politike EU, kakor je opredeljena v členu 194 PDEU, in v veliki meri prispeva k izvajanju okvirne strategije za energetske unijo. Nov regulativni okvir za obdobje po letu 2020, ki ga je predlagala Komisija kot del svežnja „Čista energija za vse Evropejce“ novembra 2016, gradi na izkušnjah, pridobljenih v okviru obstoječe direktive o energiji iz obnovljivih virov. Zavzema se za nadaljnjo evropeizacijo politike za energijo iz obnovljivih virov in njeno čim večjo uporabo v stavbah, prometnem in industrijskem sektorju. Komisija je predlagala okrepljene določbe za zagotovitev ustreznih razmer za naložbe, vključno s postopnim čezmejnem odpiranjem programov podpore, načelom prepovedi retroaktivnosti in pospešitvijo upravnih postopkov ter krepitvijo vloge odjemalcev. Sektorji električne energije, prometa, ogrevanja in hlajenja so vsi obravnavani z več konkretnimi ukrepi, obenem pa se predlaga uporaba nacionalnih ciljev za leto 2020 kot izhodiščnega stanja za nadaljnji napredek držav članic po letu 2020. V zvezi z bioenergijo je Komisija predlagala, da se okvir trajnostnega razvoja EU za bioenergijo okrepi in razširi tudi na biomaso in bioplin, ki se uporabljata za proizvodnjo toplote in električne energije v velikih energetskih objektih.

S 16-odstotnim deležem v porabi končne energije v letu 2014 so EU in velika večina držav članic⁴⁷ na dobri poti na področju uporabe energije iz obnovljivih virov⁴⁸. Vendar ocene za leto 2015 kažejo, da si bodo morale države članice še naprej prizadevati za doseganje svojih zavezujočih ciljev za leto 2020, ker usmeritev postaja bolj strma. To zlasti velja za Francijo, Luksemburg in Nizozemsko, ki bodo morale v letu 2016 bistveno povečati svoje deleže, da ohranijo skladnost s svojimi usmeritvami. Za bolj v prihodnost usmerjeno perspektivo napovedi kažejo, da bo EU kot celota do leta 2020 dosegla svoj 20-odstotni cilj. Vendar bodo morda morale nekatere države članice, kot so Irska, Luksemburg, Nizozemska in Združeno kraljestvo, okrepiti sodelovanje z drugimi državami članicami z uporabo mehanizmov za sodelovanje, kot so statistični prenosi, da bodo pravočasno dosegle svoje zavezujoče nacionalne cilje.

S približno polovico⁴⁹ končne porabe energije na ravni EU sektor **ogrevanja in hlajenja** ostaja sektor z največjo porabo energije⁵⁰. Ta sektor, ki porabi polovico energije iz obnovljivih virov, tudi v največji meri prispeva k cilju glede energije iz obnovljivih virov⁵¹, čeprav je bila njegova stopnja rasti počasnejša od rasti v sektorju električne energije. Leta 2015 je v EU približno 18,1 % energije za ogrevanje in hlajenje izviralo iz obnovljivih virov, pri čemer je z velikim deležem največ prispevala biomasa.

Sektor **električne energije** je dosegel največjo rast deleža energije iz obnovljivih virov, ki danes dosega 28,3 % skupne proizvodnje električne energije. Leta 2015 je k električni energiji iz obnovljivih virov še naprej največ prispevala vodna energija. Najmočnejši dejavnik rasti so vetrne elektrarne na kopnem. Razvoj sončne fotovoltaike je bil neenakomeren, z vrhunci v letih 2011 in 2012, od takrat pa so stopnje rasti vsako leto nižje. Energija iz različnih obnovljivih virov skupaj⁵² predstavlja 12 % bruto proizvodnje električne energije v EU.

⁴⁷ Razen Nizozemske.

⁴⁸ Kot je določeno v Prilogi I k Direktivi 2009/28/ES.

⁴⁹ Na podlagi približkov za leto 2015, Öko Institut. 45 % v letu 2015 na podlagi denominatorjev OVE.

⁵⁰ K emisijam CO₂ pa še vedno močno prispeva električna energija z 41 % emisij CO₂ v EU.

⁵¹ Na podlagi približkov za leto 2015, Öko Institut. 50 % v letu 2015, brez večkratnega štetja za promet.

⁵² Vetrna in sončna energija.

Promet je sektor, ki še naprej kaže najnižjo rast obnovljivih virov energije, z 0,5 odstotne točke v povprečju na leto v obdobju 2005–2014 in izrazito upočasnitev po letu 2011⁵³. V letu 2014 je njegov delež obnovljivih virov znašal 5,9 % (za leto 2015 pa je ocenjen na le 6,0 %), pri čemer sektorsko specifični cilj za leto 2020 znaša 10 %. Ta počasni napredek je posledica različnih težav, vključno z regulativno negotovostjo in poznim uvajanjem naprednih biogoriv

Na področju upravnih ovir so države članice dosegle napredek pri odpravljanju teh ovir, vendar ta napredek ni bil enak po vsej Uniji in je še vedno dovolj prostora za izboljšave, zlasti za samodejno izdajo dovoljenj po izteku roka za upravni postopek ter za vzpostavitev sistemov „vse na enem mestu“.

Glede trajnosti biogoriv, večina biogoriv, porabljenih v EU, je proizvedena znotraj Unije iz domačih surovin. Pomembni neposredni negativni učinki na biološko raznovrstnost, tla in vodo, prehransko varnost in tudi na države v razvoju niso bili ugotovljeni. Vendar so tveganja glede posrednih učinkov spremembe rabe zemljišč še vedno zaskrbljujoča. Analiza z modeliranjem je pri posredni spremembi rabe zemljišč (ILUC) ugotovila tveganja, ki izhajajo iz biogoriv na osnovi hrane. Zato je EU s sprejetjem direktive o posrednih spremembah rabe zemljišč omejila prispevek teh biogoriv k cilju 10 % energije iz obnovljivih virov v prometu. Poleg tega je Komisija pred kratkim pripravila predloge za postopno zmanjšanje deleža biogoriv na osnovi hrane po letu 2020, obenem pa spodbuja postopno zamenjavo teh goriv z naprednimi biogorivi in električno energijo iz obnovljivih virov.

Zato je predlog za prenovitev direktive o obnovljivih virih energije skupaj z drugimi predlogi iz svežnja „Čista energija za vse Evropejce“, ki ga zdaj preučujeta Evropski parlament in Svet, namenjen odpravljanju navedenih ovir, ki omejujejo nadaljnjo rast energije iz obnovljivih virov, kar potrjuje odločenost Evropske komisije, da Evropsko unijo popelje na vodilno mesto na področju obnovljivih virov energije na svetu.

⁵³ Večinoma zaradi sprememb pri ocenjevanju skladnih biogoriv.